

*Al hield je nog zoveel van het leven,
je had het niet in eigen hand.
Ongevraagd moest je het verlaten
en wij staan machteloos aan de kant.*

Ter dankbare herinnering aan

Joop Noordkamp

Echtgenoot van Martina Elfrink.

Vader werd geboren 26 november 1918 te Losser.
Na voorzien te zijn van de Heilige Sacramenten der
Zieken is hij overleden in het ziekenhuis te Enschede
op 4 november 2002.

Vader groeide op in een arbeidersgezin samen met 3 zussen en 6 broers te Glane. Op 18 augustus 1945 is hij getrouwd met Martina Elfrink, samen hebben zij 3 kinderen gekregen. In de eerste jaren van hun huwelijk woonden zij samen met zijn broer Theo en zijn vader nog in de ouderlijke woning in Glane. In 1956 zijn zij verhuisd van Glane naar Losser.

Het leven van vader stond veelal in het teken van liefde en bezorgdheid voor zijn gezin. Hij was een man waar je nooit tevergeefs een beroep op deed en altijd voor je klaar stond. Naast zijn werk als gemeenteschilder was hij ook actief in de gemeenschap. Zo was hij vele jaren bij de vrijwillige brandweer te Losser waar hij nog met regelmaat naar toe ging.

Hij had graag contact met anderen. Jarenlang was hij voorzitter van de vakbond KABO. Hij was mede betrokken bij de oprichting van het carnaval in de jaren vijftig in Losser. Tevens was hij mede oprichter van de carnavalsvereniging "De Doare Trappers".

Hij hield veel van de natuur, en miste de laatste jaren bijna geen enkele natuurfilm op de TV. Hij hield ook van reizen, had zelf vroeger geen auto, maar ging met vrienden of familieleden mee op vakantie naar Duitsland en Oostenrijk. Toen hij zelf een auto bezat zijn ze vele malen met Jo en Bernhard nog op vakantie geweest. Hierna werd de jaarlijkse familievakantie voor hem heel belang-

rijk. Ook fietsten we samen vele uren door de wijde omgeving van Losser.

Hij was blij met de geboorte van zijn eerste kleinkind Willem, en erg verdrietig met het overlijden van Willem na een noodlottig ongeval. Dit heeft hij nooit helemaal kunnen verwerken.

Vader heeft nog lang en gezond samen met moeder van zijn pensioen kunnen genieten. Was zeer gelukkig met zijn kleinkinderen en zijn pasgeboren achterkleinkind.

Afgelopen zaterdagavond ging hij voor onderzoek naar het ziekenhuis in Enschede, om even te laten kijken naar de oorzaak van een heftige buikpijn. Verbijssterend was de uitslag enkele uren later. "U bent zeer ernstig ziek, een operatie is in principe niet meer mogelijk". Vader keek zeer verbaasd, was enkele seconden stil en zei, dan is er niets aan te doen dokter ik heb 84 mooie jaren gehad, waarvan 57 samen met moeder. Deze uitspraak gaf aan wat voor persoon vader was. Hierna heeft hij samen met ons besproken wat er nog moest gebeuren. Heeft ons bedankt voor zijn gelukkig samenzijn met ons, en vooral met moeder. Allemaal hebben we de laatste uren met hem doorgebracht en afscheid kunnen nemen. Truus en Aloys die op dat moment nog in Afrika waren hebben de laatste woorden van hem gehad per telefoon. Truus sprak hem toe waarop hij antwoordde: "dag Truus". Ook van haar heeft hij afscheid kunnen nemen. Direct hierna raakte hij door de geneesmiddelen in een diepe slaap en is enkele uren later rustig ingeslapen. Voor ons kinderen en kleinkinderen een groot verlies maar het meeste voor moeder.

Voor zijn en onze familie is nu de laatste "schutter" overleden.

Voor uw medeleven en belangstelling, betoond na het overlijden van mijn man, onze pappa, schoonvader en opa zeggen wij u onze oprechte dank.

Martina Noordkamp-Elfrink
kinderen, kleinkinderen
en achterkleinkind.